

VESTITORUL CREȘTIN

ORGANUL COMUNITĂȚII BAPTISTE ROMANE DIN BUCUREȘTI Nr. 2

APARE ODATĂ PE LUNĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA

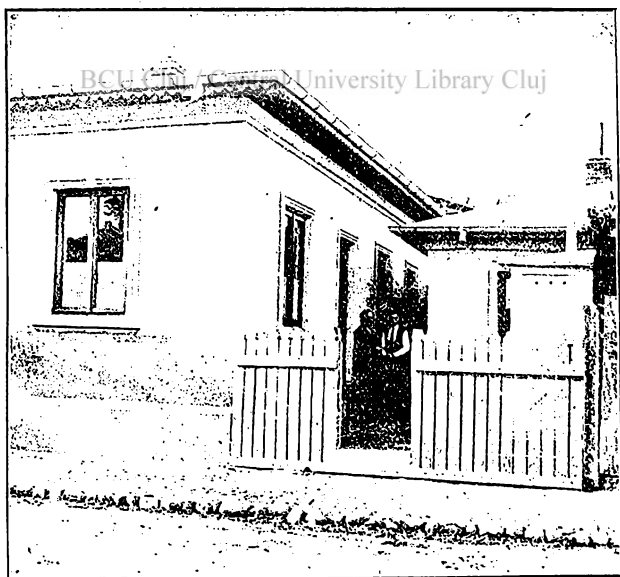
Str. Pănașul Codrilor 79

BUCUREȘTI, VI

ABONAMENTUL:

Pe un an lei 60

Pe 6 luni lei 30

• Casa de rugăciune a Bisericii Afiliate din str. Sinaia 4, București

Rugăciuni fără răspuns

Un text însemnat cu privire la rugăciune găsim la 1 Ioan 3 22: Și orice vom cere, vom căpăta dela El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.

Ce cuvinte uimitoare! Apostolul Ioan spune prin cuvintele mai sus citate, că a primit tot ce a cerut. Câți dintre noi pot spune la fel? Apostolul Ioan însă ne lămurește experiența făcută de el: Fiindcă a ținut poruncile Domnului și a făcut ce era plăcut înaintea Lui.

Cu alte cuvinte: Cine așteaptă ca Dumnezeu să-i împlinească rugăciunea, trebuie la rândul său să facă ce a poruncit Domnul. Dacă suntem atenți la poruncile Domnului, rugăciunile noastre vor fi ascultate, dacă suntem surzi cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, nici rugăciunile noastre nu vor fi ascultate.

Astfel se explică taina multor rugăciuni fără răspuns. Dacă vrem să experimentăm puterea rugăciunii trebuie să devenim sârguincioși cercetători ai Bibliei, în felul acesta vom cunoaște mai bine care este voința Domnului cu privire la noi și cunoscând voia Lui, s'o împlinim.

Apostolul Ioan ne spune că trebuie să facem ceea ce este plăcut înaintea Domnului. Se cunosc multe cazuri în care putem fi plăcuți înaintea Lui și care nu sunt arătate în mod precis.

Un copil al lui Dumnezeu, care dorește în mod sincer să facă voia Tatălui Său, nu se mulțumește numai cu ceea ce găsește scris și să facă numai ceea ce i se cere în chip hotărât, ci caută să cerceteze care-i voința Tatălui și dacă găsește ceva ce este plăcut înaintea Lui, o face cu bucurie, cu toate că nu găsește o poruncă precisă.

Sunt astăzi mulți creștini cari fac fapte ce nu sunt plăcute înaintea Domnului, iar alți se rușinează să facă ce este plăcut. Dacă stai de vorbă cu ei, îți spun: „Se găsește în Biblie textul care mă oprește a face faptul acesta?” Negăsind scris deslușit se socotesc îndreptățiți să facă ce vor.

Spre exemplu, se pune adeseori întrebarea cu privire la vizitarea localurilor de teatru, cinema, și la jocuri. Mulți care caută plăcerile ce se găsesc acolo, spun triumfători: Stă scris oare în Biblie că nu avem voie să mergem la teatru sau la cinema? Sau că nu-i îngăduit să mergem la jocuri? Desigur, așa ceva nu scrie. Întrebarea justă este însă următoarea: Este plăcut Tatălui Ceresc ca un copil al Său să viziteze un cinematograful, un teatru sau un local de petrecere? La această întrebare să răspundă fiecare în urma unei rugăciuni făcute sub conducerea Duhului Sfânt.

Ce pagubă poate să aducă aceste lucruri? poate că vor spune unii. Nu este în intențiunea mea de a mă adânci în această temă, însă fără îndoială că o pagubă aduce: Răpesc puterea rugăciunilor.

INSEMNAȚATEA CUVANTULUI „ADAM”

Adeseori, într'un cuvânt se găsește o însemnătate tainică ce te minunează. Cu cât cercetăm mai mult taina unui nume, cu atât descoperim câte un lucru minunat, și în măsura în care Domnul ne descoperă câte una din aceste taine, vedem totul într'o lumină nouă. Fiecare nume are o însemnătate hotărâtă, care de multe ori nu ne este cunoscută. Un nume cunoscut de toți este:

A D A M

Adam este un cuvânt evreesc, dat ființei ce o numim „OM”. „Adam” și „Om” sunt unul și același cuvânt. Numele de Adam sau Om, înseamnă: Roșiaticul. Mai pe larg: pământeanul roșiatic. Ființa făcută din pământ este Adam, omul. Nu este aceasta o însemnătate potrivită pentru strămoșul omenirii și pentru urmașii lui? Este scris: „În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ; căci din el ai fost luat, căci țărână ești și în țărână te vei întoarce. (Gen. 3. 18).

Omul dintâi, este din țărână și toți cei ce sunt din țărână sunt la fel. Al doilea om este din cer și cum este Acel Ceresc, la fel sunt și cei cerești. După cum țărâna este materialul din care a fost făcut omul pământesc, tot astfel cerul este materialul din care sunt făcuți cei cerești.

Cerul nu ne este arătat numai ca locul de unde a venit al doilea Adam, ci ni se arată că El este *din* cer, după cum omul dintâi este *din* pământ. (I Cor. 15).

O însemnătate potrivită pentru om găsim la lov 4. 18-19: „Dacă n'are încredere Dumnezeu nici în slujitorii Săi, dacă găsește greșeli chiar la îngerii Săi, cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, cari își trag obârșia din țărână”. Acei ce locuiesc în case de lut, suntem noi. oamenii, iar casa de lut în care locuim este corpul nostru muritor (2 Cor. 5. 1). Ce se poate aștepta dela o făptură creată dintr'un așa de neînsemnat material? Și totuși minunea minunilor, Dumnezeu și-a găsit plăcerea în om, coroana creațiunii.

Din nenorocire, Adam, prin neascultarea lui, a adus decăderea, atât pentru el cât și pentru urmașii lui.

În Isus Cristos suntem o zidire nouă, dintr'un material nou, netrecător. Copii lui Dumnezeu au o casă cerească, în care se vor muta după ce casa de lut va fi nimicită. Locuința cerească este nemuritoare și vor locui în ea în veci. În această locuință cerească vor putea vedea pururea fața lui Dumnezeu. (1 Ioan 3. 2).

Trad. de L. M.

NIMIC NU SE PIERDE

Intr'una din zile pe când mă întorceam acasă, la un colț de stradă mă întâlnii cu un cortegiu funebru. Lumea multă, bărbați și femei de

toate vârstele, cele două care cu flori și jerbe, dovedeau îndeajuns că rămășițele pământești pe care le însoțesc, aparținuse unui om așa

zis din înalta societate. Și în adevăr nu mi-a fost greu să mă conving de aceasta. În acel moment ochii mi se opresc pe una din coaroanele atârinate de dric și nu fără să fiu străpuns de un fior neexplicabil, citesc numele unui cunoscut profesor. Dar ceva neobicit, preotul lipsea, fapt care m'a determinat să urmez cortegiul.

Nu mică mi-a fost mirarea când văd că acest cortegiu se abate din drumul cunoscut, apucând pe o mică și îngustă cale, iar după puțin timp înaintea noastră se înalță o clădire în formă de patrat, netencuită iar la cele patru colțuri câte un coș enorm. Această misterioasă clădire seamănă mult cu un cuptor uriaș al vreunui căpcăun din basmele poporului nostru. Era crematorul. Și în adevăr acest templu păgănesc este prevăzut cu un cuptor supra încălzit prin electricitate iar cadavrele sunt introduse înăuntru și în timp de 20 minute sunt prefăcute în cenușe. Am fost informat că cei ce doresc să fie incinerati (arși) trebuie să facă un contract cu Soc. „Cenușa“, în timpul cât sunt în viață, să fie prefăcuți în cenușe, lucru pe care l-a făcut și fostul profesor. Siciul este dus înăuntru și așezat pe o targă de tablă groasă, iar prin manipularea unei pârghii electrice targă se lasă încetul cu încetul în subsolul clădirei, unde cuptorul este gata a mistui totul. Întreb pe unul din oamenii acestei Societăți dacă se poate vizita cuptorul, cu oarecare bunăvoință mi-a deschis o ușă nu prea largă pe unde am putut să mă strecor în subsolul clădirei. Cuptorul este căptușit cu faianță și prevăzut cu o ușă de fier, prin această ușă este împins siciul înăuntru, iar în altă parte are o mică fereastră prin care am putut

să privesc în interiorul cuptorului. Este îngrozitor spectacolul ce se desfășoară înaintea ochilor. Din cauza căldurei enorme scândurile cosciugului sunt asvârlite ca niște foițe de hârtie arse și aruncate de vânt. Tot din cauza căldurei apa din corp este evaporată brusc iar din cauza evaporării apei corpul se strânge și se întinde făcând astfel un joc de mișcări lugubre.

Sub impresia celor văzute am întrebat în gând pe acel ce a fost profesorul X: Om al științei ce ai susținut o viață întreagă formula: *Nimic nu se pierde ci totul se transformă*. Crezi oare că ființa ta se pierde în haosul acestui Univers? O, nu! La glasul Creatorului se va aduna moleculă cu moleculă, atom cu atom și îți va compune iarăși corpul în care ai păcătuit chiar dacă a fost ars, chiar dacă ai fost prefăcut în cenușe totuși Dumnezeu te va învia și te va chema la judecată, după cum a hotărât El. Și acum îmi permit să-ți fac o întrebare iubit cetitor: Nu cumva ai nutrit și d-ta ideea că dacă corpul va fi nimicit complect printr'un fel oarecare, nu vei mai putea fi înviat în ziua judecării crezând că astfel vei scăpa de pedeapsa cuvenită? Apoi află, chiar dacă vei fi mâncat de fiare, sau înecat și înghițit de pești, Dumnezeu de acolo te va chema.

Nu te va ascunde nimeni și nimic din fața celui ce te-a creat și cu siguranță păcatele tale te vor condamna la un foc veșnic.

Sf. Scriptură spune că toți oamenii sunt păcătoși: prin urmare toți vor pieri? Căci toți suntem păcătoși este adevărat, căci toți merităm osândă veșnică iarăși este adevărat. Dar întrebarea este: toți vom pieri? Cred că te întristezi, te

îngrozești la aceste lucruri dacă în adevăr te gândești serios.

Dar nu acesta este scopul acestor rânduri ci un alt scop mult mai important, mult mai frumos, este să-ți reamintească încă odată vestea cea bună care se propovăduște de aproape de 2000 ani și care mulți n'au auzit-o încă ; este vestea mântuirii ori cărui păcătos în sângele lui Isus Cristos, prin urmare scăparea din focul veșnic. Dacă păcatele tale vor fi ca

nisipul mării și roșii ca sângele ele ușor vor fi iertate, din pricină că odată au fost pedepsite pe Golgota. Dar pentru toate acestea nu îți trebuie mult, doar să crezi și să te predai Aceluia care a 'luat aspra Sa păcatele lumii. Nu numai că vei fi iertat și nu vei merge în focul despre care am vorbit, dar mai mult, El a pregătit un loc de o frumusețe care nu se poate spune.

I. TOPA

POCĂINȚA CĂPITANULUI IOHAN MÜLLER

Iohan Müller a fost căpitan pe un transatlantic.

Din natură era un tiran, adesea furios și înjura mult. Intr'o călătorie s'a îmbolnăvit grav și acum stătea în cabină zăcând pe pat iar moartea îi juca în fața ochilor. Era desfigurat și se sbătea îngrozitor în prezența morții, iar teama de dincolo de mormânt îl inspăimânta grozav. În cele din urmă trimise după primul ofițer. Când acesta veni, îi spuse : „Wilhelm îngenunche jos și te roagă pentru camaradul tău, mă simt foarte rău, presimt că voi muri.

„Eu nu sunt un om al rugăciunii căpitane, nu știu să mă rog“ „Atunci procură o Biblie și citește-mi ceva înainte de ce-mi va sosi ceasul din urmă“. „Nu am Biblie căpitane“ spuse ofițerul. „Trimite atunci pe al doilea ofițer aici, poate va putea el să se roage“. Când al doilea ofițer sosi, căpitanul îi zise :

„Auzi Toma, eu mă tem că această călătorie mă va duce în vecinicii, îngenunche jos și te roagă pentru mine dacă poți“. „Bucurosi căpitane, numai dacă am să pot“

spuse al doilea ofițer, dar din copilăria mea nu mai m'am rugat“. „Ai tu atunci o Biblie ?“ „Nu“.

„Spune-i atunci ofițerului al treilea să vină aici“.

El poate să se roage și are și o Biblie, se gândea căpitanul.

Ah ! Sărmane căpitan muribund ! Ai căutat prin tot vasul după un om care să se poată ruga și după o Biblie.

În cele din urmă veni un marin și spuse că el a văzut o carte așa cum este Biblia în mâinile ajutorului de bucătar, Willi Platt.

„Vezi dacă o mai are spuse căpitanul“. Tânărul veni și căpitanul îl întrebă : „Ai tu o Biblie fiul meu?“ „Da“ răspunse tânărul, dar eu citec într'însa numai în timpul meu liber. „Foarte bine tinere adu-o aici“, așează-te lângă mine și găsește-mi ceva care să-mi ajute. Eu trebuie să mor ! Caută ceva, mai mult despre mila lui Dumnezeu ce a avut-o pentru păcătoși.

Sărmanul tinerel nu știa ce să citească. Deodată își aduse aminte de ceea ce mama lui adesea îi citea : Din capitolul 53 din Isaia

Totdeauna Willi își găsea în acest capitol adăpost și scăpare. Incepu să citească și ajunse la versul 5 : „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin ranele Lui suntem tămăduiți“.

Căpitanul a auzit cum unul s'a dus dela viață la moarte pentru alții. El știa că aceasta este adevărat și că aceasta este ultima posibilitate de pocăință pentru el.

Căpitanul spuse : Stai puțin tinere, aceasta sună așa ca pentru mine ! Mai citește odată.

Încă odată a rostit Willi Platt cuvintele :

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin ranele Lui suntem tămăduiți“.

„Ah ! Tinere aceasta îmi face așa de bine !“ Atunci Willi bucătarul spuse : „Căpitane, când eu eram acasă, mama de câte ori îmi citea acest vers, pune și numele meu în el. Voiți să vi-l citesc așa cum mama mi-l citea mie“ ? „Da tinerele, citește. Pune numele tău acolo unde mama ta te-a învățat“. Tânărul respectuos începe a citi :

„Dar El era străpuns pentru păcatele lui Willi Platt, zdrobit pentru fărădelegile lui Willi Platt. Pedepsa care lui Willi Platt îi dă pacea a căzut peste El și prin ranele Lui, Willi Platt este tămăduit“. Căpitanul se ridică pe jumătate din pat și zise :

„Tinere citește aceasta încă odată și citește pe lăndă aceasta numele căpitanului tău : Iohan Müller. Tânărul începe :

„Dar El era străpuns pentru păcatele lui Iohan Müller, zdrobit pentru fărădelegile lui Iohan Müller.

Pedepsa care lui Iohan Müller îi dă pacea a căzut asupra Lui și prin ranele Lui, Iohan Müller este tămăduit“. Când Willi termină căpitanul spuse : „Tinere poți să mergi pe punte“. Se așează înapoi pe pat, aceste minunate cuvinte, îi sunau mereu în urechi, repeta mereu, mereu acest verset cu numele său. În acel timp în el s'a făcut lucrarea Duhului Sfânt, umplându-i-se inima de pace cerească, îndeplinindu-se nașterea din nou.

Iarăși un sărman păcătos a crezut că Isus Cristos a murit pentru el, luându-L pentru sine ca Mântuitor (Ioan 1, 12). „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii lui Dumnezeu“.

O zi mai târziu sufletul căpitanului plecă acasă spre vecinice. Corpul căpitanului a fost înfășurat într'o pânză de vapor și cufundat în mare ca acolo să se odihnească până când Isus Cristos va veni, și marea își va da morții ei afară. (Apoc. 20. 13),

Înainte de moarte Iohan Müller a dovedit pe bordul vasului că Isus a pățimit pentru fărădelegile lui și pentru păcatele lui a fost lovit și că prin ranele Lui, Iohan Müller a fost mântuit.

Chibzuește cititorule. Dumnezeu și-a arătat iubirea Sa față de noi prin aceea că Isus Cristos a murit pentru noi. pe când eram noi păcătoși.

Nu vrei tu să-I mulțumești că El în locul tău pe Golgota a fos pieronit ca să-ți fie Mântuitor ?

Încearcă totuși a-I mulțumi !

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Său Fiu pentruca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață vecinică“. (Ioan 3. 16).

Trad. de IONEL BRANEA

PREA IEFTIN

Un predicator s'a dus odată în timpul prânzului într'o mină de cărbuni să spună lucrătorilor cari să-pau, cum mila și îndreptarea se capătă prin Isus Cristos. El povesti o simplă istorioară despre dragostea lui Dumnezeu față de păcătoșii pierduți, vorbi despre starea tristă a omenirii, despre medicamentul lui Dumnezeu contra acestei stări și despre trimisul Lui, care da din plin mântuirea.

Veni timpul când oamenii trebuiau să-și reia din nou lucrul iar predicatorul se întoarse înapoi spre puțul de eșire. Aci găsi pe mai marele lucrătorilor mineri și-l întrebă: „Ce crezi d-ta despre Calea Domnului spre mântuire?”. Omul răspunse: „Acest drum este prea simplu, eu nu pot crede într'o asemenea religione!”.

Fără a se grăbi a da un răspuns la această observație, predicatorul întrebă: „Cum ești d voastră din această mină afară?”.

„Foarte simplu, mă urc doar în coș”, i-a fost răspunsul. Și durează mult până să eșiți la suprafață?”.

„Nu, numai câteva secunde!”.

„Hotărât, aceasta este foarte ușor și simplu.

Dar nu trebuie să faceți absolut nimic ca să veniți la suprafață? întrebă predicatorul. „Natural nimic! răspunse minerul.

„După cum v'am spus, trebuie numai să te urci în coș”.

„Dar cum stai cu lumea aceasta care sapă în mină și cu toată organizația aceasta care produce? Trebuie că ai mult de lucru, multă grijă și multe socoteli!

„De sigur! A fost o anevoioasă și costisitoare muncă. Puțul minei este adânc de 1800 picioare și a costat foarte mulți bani instalarea lui. Avem numai un singur drum pentru a eși afară și fără acest drum nimeni nu poate eși și nici ajunge la suprafață.

„Foarte bine”. Și dacă Cuvântul Domnului vă spune: „Cine crede în Fiul are viață vecinică”, spuneți numaidecât: Aceasta este prea efitin! — prea efitin, dar pe lângă aceasta uitați una: Dumnezeu a făcut ca d-ta și alții să fie scoși afară din prăpastia pierzării și dela moarte. *L-a costat mult, prețul pentru aceasta a fost moartea Fiului Său.*

Trad. de IONEL BRANEA

TIMPUL NOSTRU

Ce vremuri grele azi trăim,
Ce va fi mâine, nici nu știm,
Oamenii păcătuiesc mereu
Fără teamă de Dumnezeu.

La Isus nu se mai gândesc,
Cuvântul Său nu-l mai păzesc,
O, Doamne, cum pot să 'ndrăznească.
Creștini, totuși să se numească?

Ei nu citesc Sfânta Scriptură
De tot ce e mai sfânt injură.
Duminica la cârciumi se duce,
De chefuri să se apuce.

Nu pot deloc să se înfrăneze
Iar viața să și-o îndrepteze,
O, Doamne, cum pot să 'ndrăznească,
Creștini, totuși să se numească?

De păcat nu se lasă biruit
Acela care-i pocăit,
Ci luptă 'n contra lor neincetat!
Acela-i creștin adevărat.

Prel. L. M.

MATERIAL PENTRU INTRUNIRILE TINERETULUI

TRADUCERI DE

L. M'NTEANU și IONEL BRANEA

PIEDECELE ÎNAINȚĂRII SPIRITUALE A TINERILOR

Fiecare vârstă își are primejdiile ei, din care omul iese învins sau învingător. În înaintarea spirituală a tineretului sunt multe piedeci. Iată câteva :

1. *Felul necreștinesc de purtare al credincioșilor mai vechi.* Datorită exemplului rău dat de aceștia, tineretul discută cu mai multă plăcere despre prilejuri de distracție, modă, sporturi, politică, despre lucruri pământești, decât despre Cuvântul lui Dumnezeu. În multe familii, o rugăciune spusă în grabă la masă este tot ce a mai rămas din creștinismul lor.

Intrunirile adunării sunt vizitate mai rar, în schimb plimbările se fac mai des. Nu e de mirare că tinerii nu mai au respect față de Cuvântul lui Dumnezeu, iar predicatorul are mai puțină autoritate.

2. *Legăturile imprudente de prietenie cu tinerii lumești și necredincioși.* Este cu neputință ca un tânăr să nu aibe legături de prietenie cu o anumită categorie de oameni, fără ca să nu fie influențat. Tineretul trebuie să fie foarte prudent în alegerea prietenilor. „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune“.

3. *Plăcerile lumești.* Acestea sunt piedeci serioase în viața spirituală.

Plăcerile sunt procurate prin citirea romanelor ușoare, de multe

ori imorale, vizitarea teatrelor și a cinematografelelor, însășișit prin orice lucru care satisfac simțurile,

Tinerii cari folosesc mijloacele lumești de procurarea plăcerilor, o fac să nu fie socotiți ca „înapoiati“ față de progresul civilizației. Cine însă merge la pas cu lumea, rămâne în urmă de Cristos.

4. *Legăturile de dragoste între tineri și tinere.* Acestea nimicesc curăția lăuntrică. Gândurile pătimase și cu poftele trupești sunt în strânsă legătură. Când un tânăr dorește să se căsătorească, să ceară dela Domnul o soție, nu să-și aprindă simțurile și mintea prin legături neserioase și necreștinești. Pentru ce sunt mulți așa de slabi în credință ? „Fiindcă sunt cuprinși de același fel de simțiminte ca Samson. O fugiți, fugiți, de poftele tineretii !

5. *Lectura cărților imorale.* Pe lângă cărțile din lume pline de venin, se găsesc și o mulțime de romane așa zise „creștine“, pline de neadevăruri, produse ale fanteziei, cari strecoară învățături nesănătoase. Otrava dulceagă a acestor cărți ucide cu încetul virtuțile prețioase formate prin Sfânta Scriptură.

Este bine să nu citim totul ce ne cade în mână, ci să alegem cu în-grijire cărțile pe care le citim.

Teme biblice

LUCRAREA DIAVOLEASCĂ

Satana întotdeauna a căutat să zădărnicească lucrarea lui Dumnezeu printr'o lucrare de imitație. În mândria lui și-a zis: „Voiu fi ca Dumnezeu“ (Isaia 14. 14; Matei 4. 8).

Iată asemănările lucrării satanei alături de al lui Isus:

1. Lumina lumii.

Isus a zis: „Eu sunt Lumina lumii“. Ioan 8. 12.

Satana însuși se preface într'un înger de lumină. 2 Cor. 11. 14.

2. Minuni.

Isus a venit cu putere făcând minuni. Fapt. 2. 22.

Satana folosindu-se de puteri mincinoase. 2 Tesal. 2. 9.

3. Apostoli.

Isus a avut Apostoli. Matei 10 2.

Satana are apostoli. 2 Cor. 11. 13.

4. Biserică.

Isus are Biserică. Matei 16. 18 etc.

Satana are biserică. Apoc. 2. 9.

5. Profeți.

Isus are profeți. Romani 12. 6.

Satana are profeți. 1 Ioan 4. 1. University Library Cluj

6. Lucrători.

Isus are lucrători. 2 Cor. 3. 6.

Satana are lucrători. 2 Cor. 11. 15,

7. Evanghelle.

Isus are o Evangheliie. Fapt. 16. 10,

Satana are o Evangheliie. Galat. 1. 8.

CHEMAREA CREȘTINULUI

1. Chemat la sfințenie. 1 Cor. 12.

2. Chemat la Impărăția și la slava lui Cristos. 1 Tes. 2. 12.

3. Chemat să primească slava Domnului Isus. 2 Tes. 2. 14.

4. Chemat la părtășie cu Cristos. 1 Cor. 1. 9.

5. Chemat la hotărârea Lui. 2 Tim. 1. 9.

6. Chemat la sfințire. 1 Tes. 4. 7.

7. Chemat în numele lui Cristos și la slava Lui. 2 Tes. 1. 11.

8. Chemat a moșteni binecuvântarea. 1 Petr. 3. 9.

9. Chemat și făcut neprihănit. Rom. 8. 30.

INTREBĂRI PENTRU TINERI

1. Cu ce pot eu alimenta viața mea spirituală ?

2. Cum întrebuițez eu binecuvântările și orele mele libere ?

3. Pe care bucurii aleg eu ?

4. Cum întrebuințez eu banii ?
5. Cum pot eu să-mi țin viața curată ?
6. Cu ce pot eu răsplăti bunătatea părinților mei ?
7. Cum pot eu desvolta și îngriji viața mea spirituală ?

PĂSTRIEAZĂ CE AI

(Apoc. 3. 11)

1. *Cuvântul Scripturii, ca o lumină în întunericul lumii.*
Acest cuvânt este :
 - a) Tare, ce nu se clatină ca al oamenilor.
 - b) Sfânt, cine-l trăește este ferit de păcat.
 - c) Aducător de fericire, ce umple inima de bucurie.
2. *Un Dumnezeu, care este :*
 - a) Puternic, prin care învingem toate slăbiciunile.
 - b) Binevoitor față de nevrednicia noastră.
 - c) Indurător, în urma rugăciunilor noastre.
3. *Un mare Preot, care a suferit ca și noi.*
 - a) Iubitor, ce și-a dat viața pentru noi.
 - b) Milostiv, față de slăbiciunile noastre.
 - c) Credincios, cu toată necredința noastră.
4. *Duhul Sfânt, care este :*
 - a) Conducător spre a rămâne pe calea cea bună.
 - b) Mângâietor, în momente de desnădejde.
 - c) Muștrător, spre desăvârșirea noastră.
5. *Speranța, care :*
 - a) Incurajează, spre a răbda până la sfârșit.
 - b) Întărește în așteptarea slavei viitoare,
 - c) Păstrează curăția pentru starea de sfințenie viitoare.

Ilustrațiuni

TRECUTUL DESCOPERIT

După un serviciu de evanghelizare, în care timp Duhul Sfânt a lucrat cu putere, un om s'a îndreptat spre predicator și-i spuse : „De unde mă cunoști ?“ „Nu vă cunosc — răspunse predicatorul, — și nu-mi amintesc să vă fi văzut vreodată“. „Totuși cred că mă cunoaște-ți, pentru că mi-ați desvăluit viața mea în cuvântarea Dv.“. Așa descoperă Cuvântul lui Dumnezeu păcatele ascunse ale multora.

CREDINȚA LUI I. G. ONCKEN

Fratele I. G. Oncken, unul din pionerii Baptismului în Germania. și la noi, a fost oprit odată de primarul din Hamburg de mai ține adunări pentru propoveduirea Evangheliei.

„Vezi degetul acesta, — zize primarul, arătându-i degetul mic dela mâna dreaptă — „cât timp sunt în viață și-l pot mișca, îi voi permite Bapțiștilor să se întrunească“.

Oncken a răspuns: „Văd degetul cel mic al D-tale însă văd și brațul puternic al lui Dumnezeu“.

„Cât timp acest braț ne ocrotește nu mă îngrozește degetul D-tale“.

I. G. Oncken a avut dreptate. (Apoc. 2. 10).

STARE DE MULȚUMIRE

O fetiță oarbă a fos întrebată odată de o prietenă a sa: „Suferi mult din cauză că nu poți să vezi frumusețile naturei?“

Fetița oarbă însă a răspuns:

„Este adevărat că nu văd frumusețile din lume, dar nu văd nici urâciunile.

Eu cred că această stare va dura puțin timp, vederea fiindu-mi acoperită de mâna Tatălui, însă după ce El își va retrage mâna atunci voi sta înaintea Lui și-L voi vedea.

„Aceasta îmi este deajuns“.

„CEVA MAI BUN“

Unui tânăr credincios i s'a oferit odată niște cărți de către un necredincios. El însă a spus:

„Dacă ai ceva mai bun decât învățătura de pe munte, ceva mai frumos ca pilda fiului risipitor și a samariteanului milostiv, ceva mai moral decât cele 10 porunci și mai strălucit decât Psalmul 23, sau ceva mai luminos decât Biblia, atunci poți să-mi dai“.

Ce răspunzi tu fratele meu într'o asemenea împrejurare ?

PE CARE ALEGI ?

Intr'o Biserică din Anglia se află o veche lespede de momânt pe care stă scris numai acest cuvânt: „*Misererrimus*“, adică „*cel mai mizerabil*“

Jos în catacombe, în acele încăperi largi și subterane ale morților, unde primii creștini se ascundeau

de următorii lor crunți stă și astăzi în zid săpat frumosul cuvânt: „*Felicitissimus*“, adică „*cel mai fericit*“

Dacă tu în această săptămână vei fi îngropat, care din aceste două inscripții latine ți s'ar potrive mai bine asupra vieții tale ?

CUI APARTINEȚI ?

Un om îmi spuse de curând că el crede cu adevărat că Isus a murit pentru păcătoșii lumii.

„Frumos, am răspuns eu“, dar a murit El și pentru d-ta ?

„Aceasta nu pot s'o spun“.

„Pentru ce nu?“

„Cum pot eu ști că Isus a murit pentru păcatele mele ?

„Sunteți în cer ? l-am întrebat eu.“

„Ah nu, dar doresc ca să fiu acolo.
 „Sunteți în iad? întreb din nou”.
 „Sper că nu voi ajunge în iad”.
 „Suteți un inger sau un diavol?”
 „Nici unul nici altul”. Bine, dar
 din care parte a Universului vă scoțiți? Se uită la mine o clipă în-
 curcat, apoi răspunse că el aparține
 lumii. Da, i-am răspuns. D-ta ai
 dreptate și Dumnezeu așa de mult

a iubit lumea că a dat pe singu-
 rul Său Fiu, pentruca oricine crede
 în El nu nu piară ci să aibă viață
 vecinică. (Ioan 3 16). „A murit
 atunci El și pentru d-ta?”

„Acum îmi este clar, spuse el
 printre lacrimi.

„Isus a murit și pentru mine, Il
 iau pe El ca Mântuitorul meu”.

CLASA I, II ȘI III.

Dacă cineva are bani, poate că-
 lători comod și foarte repede.

Trebuie să-și procure numai bi-
 letul pentru un tren special, pentru
 clasa I-a, sau oricare altă clasă.
 Iși poate alege orice distanță pe
 care voește a călători.

Toate acestea pentru călătoriile
 pământești.

Nu tot așa este cu marea călă-
 torie a vieții către vecinici.

La această călătorie nu mai poate
 nimeni să și aleagă clasa sau di-
 stanța pe care vrea să meargă.

**Este numai un drum
 și numai un preț.**

Aceasta este foarte clar și lă-
 murit făcut în marele și Dumne-
 zeescul conducător spre viața veci-
 nică: Isus Cristos.

Domnul Isus spune:

„Eu sunt ușa, cine intră prin mine
 va fi salvat”. Aici nu mai există
 o clasă pentru cei bogați și alta
 pentru cei săraci, ci dimpotrivă,
 Cristos spune la toți „Eu sunt calea”.

Nu mai există deasemenea pre-
 țuri deosebite, nu! Toate sunt egale.
 Orice păcătos este răscumpărat
 prin prețul sângelui lui Cristos.

Nu este argint, nu este aur, nu
 sunt fapte bune care să poată mân-
 tui un suflet dela condamnare.

Cristos singurul poate prin pu-
 ternica Sa jertă de ispășire să zică:

„Eu vă dau viață vecinică, cine
 crede în mine are viață vecinică”.

Dacă cineva vrea să călătorească,
 a găsit direcția, drumul de fier, bi-
 letul de călătorie tipărit și trenul
 pentru călătorie pregătit. Trebuie
 numai să plătească prețul ce stă
 indicat pe bilet.

Cam tot așa este și cu voiajul
 spre cer.

Totul este pentru oameni pregă-
 tit, chiar și biletul de călătorie este
 deja plătit. Acel care vrea să in-
 treprindă această călătorie trebuie
 doar să și-l ia ca un dar liber
 din partea lui Dumnezeu și mân-
 tuirea sa este perfect desăvârșită.

**Rugăm călduros pe toți cei ce au primit revista și cari do-
 resc să o primească și pe viitor, să ne trimită costul abonamen-
 tului de 60 Lei pe un an și 30 Lei pe 6 luni.**

**Din cauza capitalului restrâns de care dispunem suntem
 siliți ca pe viitor să trimitem revista numai acelor care au achi-
 tat abonamentul.**

Poezii

MANTUITORUL VINE !

Mântuitorul vine ! Puternice cuvinte
Sunt pentru accia care cu dor L-au așteptat
Și viața au trăit-o după îndemnuri sfinte,
Ne murmurând când crucea ora greu de purtat,
O, ridicăși privirea, vedeși cât de aproape
De voi e mântuirea, se împlinesc vedeși,
Se împlinesc cu grabă cuvintele arătate
Cu veacuri mai 'nainte de Domnul prin profeți.

Mântuitorul vine ! Tu care auzi acestea
Trosalți de bucurie că vino Domnul tău ?
Sau, inimă de piatră, te lupți să n'auzi vestea,
Și îți ascunzi privirea de salvatorul tău ?
El astăzi cu blândețe la poarta-ți mai așteaptă,
Ca să i deschizi, s'armane. Astăzi poți fi salvat.
De nu-l primești acum, Il vei vedea odată,
Pe nori albi cum vine ca Jude și Impărat.

Mântuitorul vine ! Primiți măreața veste,
Ce acum cu putere străbate 'n orice țări ;
Și voi dropt vestitorii, lucrați cât timp mai este,
Lăsați înștiințarea să sune 'n căpătări.
Cu suneto do trâmbiți se-arată Salvatorul
Ce odată cu iubirea s'a înălțat la cer
Grăbiți-vă, fiți vrednici, voi, ce-i formați poporul lui
Mântuitorul vine ca să vă ia la cor.

PREDICA UNUI CARCIUMAR

*De oarece vreau să trăesc
Inșă fără să muncesc,
Și fiindcă nu-i pe placul meu
Cuvântul lui Dumnezeu*

*Care spune orișicui :
„Prin sudoarea frunții lui,
„Pâinea să-și agonisească,
„Fiecare să muncească“.*

*Hotărârea am luat,
S'ajung mai curând bogat,
Pe spinarea celui care,
Nici un pic de minte n'are.*

*Să-mi văd scopul împlinit,
De aceea m'am stabilit,
Pentru un lung șir de ani,
In comuna „Toacă bani“.*

*Pe ulița numită „pierzate“
La o mică depărtare,
De cimitir și pușcărie,
Cârciuma mea toți o știe.*

*Oricând pot să dovedesc;
Că nu-s leneș ci muncesc.
Produc pentru întreaga țară,
Ucișași de o cruzime rară.*

*Trimet pe mulți la spitale,
Dau de lucru la tribunale,
Eu sunt acel care duc
Pe mulți oameni la balamuc.*

*Pot dovedi orișicând
Că băutura ce o vând,
Viața multora scurtează
Și pe mulți îi ruinează.*

*Câțiva clienți buni avui
Dar pe care îl pierdui,
Mai târziu am auzit
Că ei s'ar fi pocăit.*

*Dacă toți s'ar pocăi,
Cârciuma mea s'ar goli,
Ș'atunci de mine va fi greu
Că va trebui să muncesc și eu.*

LECȚIUNILE ȘCOALEI DUMINECALE

TRADUCERI DE L. MUNTEANU

Duminică 5 Noembrie 1933.

Anania și Safira

LECȚIA : Fapte 5 v. 1—11.

CUV. de AUR : Galateni 6. 7.

Pentru ca să înțelegem mai bine această lecțiune, este bine să citim și cap. 4. v. 32—37.

Copiii lui Dumnezeu sunt întotdeauna în primejdie de a fi ispitiți. — Cu cât un om se silește să fie mai pocăit, cu atât este mai ispiti de satana. — Unde Dumnezeu samănă grâu curat, satana aruncă neghlică, Deaceea se spune mereu : „Ve-ghiați și rugați-vă”.

Păcatul cel mai greu săvârșit de Anania și Safira, este minciuna. Ei au avut un ogor, pe care l-au vândut. În acel moment se ivi ispită. Nu erau obligați să pună banii la picioarele Apostolilor, puteau să facă ce voia. Găsim însă în viața lor sufltească trei stări rele : 1 *Ambițiunea* de a fi și ei socotiți ca darnici și să primească laude, poate să întreaacă pe Iosif din Cipru ; 2 *Sgârceia*, care i-a determinat să oprească din prețul primit ; 3 *Necredința*, din cauza carcia, ei se vor fi gândit că dacă vor da toți banii Apostolilor, vor rămâne muritori de foame. Toate aceste păcate ascunse în inimile lor, erau acoperite prin prefăcătorie.

Ei și-au luat o înfățișare de sfinți, de oameni cari ajută lucrul lui Dumnezeu, cu darnicie. Toate acestea i-au adus la *minicre*.

Vedem că la Anania, minciuna nu a fost, exprimată prin cuvinte, ci numai prin faptul săvârșit, pe când Safira a mințit și prin grai.

Minciuna este primejdia cea mare care amenință pe fiecare și mai ales pe copiii. Psalmistul David spune : Toți oamenii sunt mincinoși. Mincinoșii își vor lua răsplata la timpul hotărât de Domnul. Apoc. 21. 8. Dumnezeu nu primește darul celor sgârceiți sau mândri, ci numai darul făcut din toată inima.

Față de servii Evangheliei și față de Biserică (adunare) toți trebuie să fim sinceri, căci toate faptele săvârșite în ascuns,

vor fi dat^ă la iveală în ziua judecății când se va citi și „cartea Școalei noastre Duminicale”. „Deaceea fiindcă ați lepădat minciuna, vorbiți adovărul fiecare aproapei sau “ Efes. 4. 25

Duminică 12 Noembrie 1933.

Ștefan, primul Martir

LECȚIA : Fapt. 6. v. 5—8 și Cap. 7. 54-59

CUV. de AUR : Apoc. 2. 10.

Ștefan, este un nume grecesc ce înseamnă : cunună, coroană El a fost un diacon (slujitor) al Bisericii din Ierusalim pe timpul Apostolilor. A fost credincios în cele mici, în servirea la mese, din care noi avem doar Cina Domnului, precum și în slujba de propovăduitor al Evangheliei.

El era *plin* de credință, *plin* de înțelepciune, *plin* de Duhul Sfânt, *plin* de Ilar, *plin* de putere, *plin* de iubire.

În predica sa a căutat să convingă pe ascultători că Isus este Mesia profețit Vorbirea lui era întemeiată pe o convingere proprie iar nu formată în școli de teologie. A fost bun cunoscător al Bibliei ceea ce este dovada dragostei sale față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum stăm noi cu mărturisirea ? Il mărturisim noi pe Domnul, fie cu Biblia fie prin faptele noastre ? Vorbim noi, cunoștințelor noastre despre Mântuitorul ?

Prin citirea Bibliei, devenim înțelepți. Dumnezeu a spus lui Iosua, că dacă va face tot ce scrie în Cartea Legii (Biblia) va lucra cu înțelepciune ; Ștefan ora plin de înțelepciune, cunoscând bine Biblia, David spune că porunca Bibliei îl face înțelept. Psalm. 119 v. 97—100.

Ștefan, în momentul acel greu, a privit spre cer și a văzut slava lui Dumnezeu. Numai cei credincioși văd cerul deschis, cei necredincioși nu-l văd. Se zice despre un cunoscut artist de cinematograf că în clipa morții sale, a spus celor din apropierea sa că vede un întunec ce l-a îngrozit.

Ștefan a văzut pe Domnul Isus stând

la droapta Tatălui. O confirmare găsim Efeseni 1. 20. Isus este încă un fiu al omului, adică tot în staroa po care a avut-o după înviere. Isus stă la dreapta Tatălui. ca: 1 Rege al Regilor; 2 Judecător. Stă pregătit să primească pe cei ce s'au luptat lupta cea bună, au trăit în El și au adormit în El.

Sfârșitul lui Ștefan: O ultimă mărturie, ultima grijă pentru duhul său, rugăciunea pentru dușmanii lui, asemănătoare cu a lui Isus

Duminică 19 Noembrie 1933.

Evanghelia în Samaria

LECTIA: Fapte 8 v. 5-25

CUV. de AUR: 1 Ioan 1. 7.

Samaria, (evrește: Șamron) era un ținut din Palestina, locuit de semințiile lui Efraim și Manase. Numele l'a luat dela Somer, fostul stăpân al muntelui Samar; 1 Regi 16. 24).

Cetatea Samariei, situată la 9 Km. de Sicheu sau Sicar (Ioan 4) pe un munt înalt de 100 m. (413 m. deasupra nivelului mării), se numea Șomeron. A fost cucerită de Sargon, regele Asiriei, la anul 722 înainte de Cristos. (2 Regi 18. 9). Salmanasar era numele a mai multor regi asirieni. dintre care Salm. V a domnit între ani 727-723.

Cucerirea Samariei care a durat 3 ani, a fost terminată de urmașul său, Sargon. Pe timpul lui Irod cel Mare, ucigașul copiilor din Betleem, cetatea Samariei purta numele grecesc de Sobaste (latinește: Augusta).

Aplicațiuni.

Primii creștini au fost misionari. În urma persecuției, s'au împrăștiat și au predicat Cuvântul până în depărtări. Fapt. 11. 19. Vedem că datoria de a face misiune, vestind pe Cristos este a fiicăruic credincios, iar nu privilegiul preoților sau numai al predicatorilor.

Samaria nu era streină de Cuvântul Domnului. Ioan 4. Cum lucrează puterea Evangheliei? Scoate duhurile necurate. Scoate gândurile necurate, poftele diavolești, cei slăbânogi în ale credinței adică cei ce cred în superstiții sunt tămăduiți.

Cei întristați devin bucuroși. Este un prilej de bucurie să ai păcatele iertate și să ai speranța unei vecinicii fericite.

Unde Evanghelia străbato, lucrarea mincinoasă a vrăjitorilor de tot felul, mai ales a celor ce-și dă o formă religioasă (v. 10) este desooperită.

O urmare logică a primirei Evangheliei este botezul săvârșit de *predicatorii* Evangheliei

Un exemplu de creștin cu numele, asemănător celor de azi este Simon.

El a vrut să facă negustorie din credința adevărată, vrând să cumpere cu bani Duhul Sfânt. Era invidios pe Apostoli, cari aveau această putere. (v. 23). A cerut Apostolilor să se roage pentru el, neavând puterea să se roage singur.

Cum lucrează puterea Evangheliei în Scoala Duminicală? Cum este inina noastră înaintea lui Dumnezeu? Acei cu pocăința prefăcută să treacă la o pocăința adevărată cât mai este timp.

Duminecă 26 Noembrie 1933.

Filip și Etiopianul

LECTIA: Fapt 8 v. 28-40.

CUV. de AUR: Isaia 49. 6.

Gaza, era unul din cele 5 orașe a Fi-listonilor 1 Sam. 6. 17, situat între miază-zi-răsărit de Ierusalim, la 80 Km.

Etiopia, se numea ținutul cuprins azi între Assuan și Chartum, în partea de miază-zi a Egiptului; cunoscut azi sub numele de Abisinia.

Candace, era titlul purtat de mamele regilor Etiopiei sau soțiile văduve, care îi urmau la tron, după cum Faraon era titlul purtat de domnitorii Egiptului. Primii creștini au fost misionari sărguincioși. Printre aceștia au fost Ștefan și Filip.

Vistiernicul Etiopiei, probabil era un prozolit iudeu, care dorea după sfîntenie, pace sufletească, cecece nu se găsește în păgânism.

Se presupune că citea o traducere grecească a cărții lui Isaia, deoarece era limba modernă a timpului și era cunoscută de Filip, care nu era de origină evreu. El citea cu glas tare, după obiceiul locului. Era lectura lui preferată. Citirea Bibliei este necesară mai ales pentru noi cari călătorim spre vecinicii. Cine cercetează cuvântul lui Dumnezeu cu seriozitate, găsește calea mântuirii.

Este vrednic de subliniat *ascultarea* lui Filip, supunerea fără murmur, în lucrarea misionară. Etiopianul citea dar nu înțelegea. Pe timpul acela Iudeii așteptau un Messia care să cucerească lumea cu armele; probabil că și el credea la fel, de n'a făcut legătura cu evenimentul cel mare al sfîgnirii Domnului Isus. În credința poporului de care era legat sufletește nu a găsit pe Isus; ci în scriptura, în urma

propovăduirii lui Filip evanghelistul. Deci calea spre Isus se găsește: În Biblie și prin predică. Filip i'a întrebat: „Înțelegi tu ce citești?” Se poate pune însă și următoarea întrebări: „Citești tu Biblia care o ai? v. 28. „Înțelegi tu ce citești? v. 30. Îndeplinești tu ceea ce înțelegi? v. 35-38.

Ca o urmare logică a primirii lui Isus ca Mântuitor, urmoază botezul.

Cum pot copii să activeze în lucrarea misionară? Dând un tractat religios, căutând să pună în mâna cuiva o Biblie. Alții mai mari vor da lămuririle necesare. Aducându-i la adunare unde se predică despre Isus. Domnul face din oameni fără pace, oameni plini de bucurie.

CLIPA MORȚII

*Clipa morții cine-o știe ?
Și tu stai nepregătit
Aștepti moartea ca să vie
Și să mori nemântuit ?*

*Tu n'ai nici bucurie
Căci ești condamnat,
Nici scăpare n'o să fie
Și nu vei fi iertat.*

*Ține minte bine
Isus ce grăi :
„Acol ce vine la mine
„Mântuit va fi“.*

*Dacă nu zici cu tărie
Ghear acum : „viu“
Măine, poate cine știe
Va fi prea târziu*

*Dacă ai credință vie
În Isus cel răstignit
Atunci a Sa împărăție
Tu ai moștenit.*

L. M.

INFORMAȚIUNI

La 1 Octombrie a. c. a avut loc deschiderea localului de adunare din com. Burtuzeni Jud. Ilfov. La serviciul de deschidere a luat parte și un grup de frați din Comunitatea din București.

În acea comună s'a deschis o ușă pentru predicarea Evangheliei.

— Tot în acea zi a avut loc în localul Comunității din str. Ștefan Ciobanu 16-18 botezul a trei suflete dornice de „a trăi o viață nouă“ (Romani 6 4).

— Pe ziua de 8 Oct. a. c. a avut loc deschiderea localului de adunare al fraților din comuna sub urbană Marele Voerod Mihaiu, situat în str. Alex. Costescu Nr. 4 (Șos. Giulești) la capătul liniei de autobuze Nr. 10.

Au luat parte delegați și dela celelalte adunări din Capitală.

Primii creștini se adunau la ascultarea Cuvântului în casele lor proprii. Deci fiecare frate și soră să scoalească localul ca fiind *al lor*, unde să se aduie împreună cu invitații lor la ascultarea Cuvântului.

cunoscând că trupurile noastre sunt Temple ale Duhului Sfânt, iar nu zidurile neînsuflețite.

— La 22 Oct. a. c. a avut loc deschiderea localului de adunare al fraților din com. Domnești Jud. Ilfov, la care a luat parte și un grup numeros de frați din București.

— Fr. Carol Strobel ține un studiu Biblic pentru toți cei ce activează în diferite ramuri în adunările noastre.

Studiul Biblic are loc în fiecare Joi seară, dela orele 7 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$ în localul Bisericeii afiliate din str. Apele Minerale 42.

— Fr. Const. Manolescu presbiterul Bisericeii afiliate din str. Arad 35 a plecat la școala biblică și misionară „Emaus“ din Vennes, la 3 Km. de Lausanne (Elveția).

— Cea mai răspândită carte din lume după Biblie

„Gălătoria Creștinului“

legată în pânză cu 17 tablouri se găsește cu prețul redus la jumătate adică 25 lei, la Pastorul Adoney, str. Olteni 45 Buc. V. Se acordă 20% rabat pentru comenzi de a 5 exemplare în sus.

Adresa Comunității: str. Ștefan Ciobanu, 16—18.

Girant responsabil: L. MUNTEANU